

DEN HELLIGE ÅNDS GAVER

Bakgrunnsstoff *Matt 28,19.20; Mark 16,15; Rom 12,6-8; 1 Kor 12,7-25; Ef 4,11.*

Minnevers «Når det gjelder Åndens gaver, brødre, vil jeg ikke la være å gi dere kunnskap om dem.» «Det er forskjellige nådegaver, men Ånden er den samme» (1 Kor 12,1.4).

Oversikt over ukens lekse I Det nye testamente er åndelige gaver en utrustning fra Jesus Kristus, og de formidles ved Den Hellige Ånd. Det er én Ånd, men den gir seg til kjenne på mange forskjellige måter. Disse nådegavene (*charismata*) er i hovedsak omtalt i tre forskjellige skriftsteder: Romerne 12,4-8; 1. Korinter 12-14 og Efeserne 4,7-13. Trolig er heller ikke disse eksemplene uttømmende, men heller eksempler på åndelig utrustning. Menigheten ble lovt disse gavene da Jesus for opp til himmelen (Ef 4,8.11).

Ikke noe enkeltmedlem i menigheten bør forvente å motta alle Åndens gaver. Alle medlemmene burde heller ikke forvente å få den samme gaven eller gavene. Det nye testamente sammenligner menigheten, der Den Hellige Ånd gir seg til kjenne, med menneskekroppen: forskjellige deler utfører forskjellige funksjoner, men alle arbeider mot et felles mål.

Denne uken skal vi se på noen av disse gavene og hvordan de kommer til syne i menigheten.

SØNDAG**Menigheten som kroppen**

Les 1. Korinter 12,7-25 og svar på disse spørsmålene:

1. Hvorfor ble Ånden gitt til menigheten?

2. Hva er Paulus mest opptatt av her?

3. Hva er Åndens rolle slik Paulus fremstiller den?

4. Hva var Paulus' poeng med å bruke kroppen som et bilde på Åndens verk i menigheten?

Ved Ånden er vi blitt født på ny og er lemmer på Kristi kropp. Ved neddykkelsen i dåpen blir vi så med i en lokal menighet. Men lemmene på Kristi kropp, og medlemmene i menigheten, er ikke mer like enn de forskjellige kroppsorganene. Det er svært viktig at vi ikke forsøker å gjøre alle til hverandres kopier. Vi burde fryde oss over at vi har forskjellige gaver.

Akkurat som alle kroppsorganene er deler av den samme

kropp og oppfyller en bestemt funksjon i den, slik vil heller ikke den menigheten vi tilhører kunne være fullstendig eller utgjøre en kropp uten alle sine forskjellige lemmer. Dette skyldes at vi, i likhet med menneskekroppen, trenger de forskjellige delene: vi trenger forskjellige mennesker som kan gjøre forskjellige ting.

Men mangfold er ikke det samme som mangel på enhet. Paulus viser med sin billedbruk at selv om kroppsdelene er forskjellige, ser forskjellige ut og fungerer på forskjellig vis, så samarbeider de mot et felles mål. Alt det forskjellige mennesker gjør for Herren med forskjellige gaver, skal knyttes sammen i den store helheten.

Til ettertanke **Hva har du opplevd som den største kilden til splid blant oss? Skyldes det at vi alle er forskjellige og har forskjellige gaver, eller ligger det noe annet bak?**

MANDAG

Visdom og kunnskap

«Ved Ånden blir det gitt den ene å forkynne visdom, en annen får ved den samme Ånd å meddele kunnskap. Én får en særskilt trosgave ved den samme Ånd, en annen får den nådegave å helbrede ved den ene og samme Ånd» (1 Kor 12,8.9).

Det er interessant at «forkynne visdom» og «meddele kunnskap» blir betegnet som åndelige gaver i denne teksten. Vi har lett for å tenke på dem som tilegnet, noe vi lærer gjennom studier og/eller via livets lekser og strev. Men disse to tankene er ikke motsetninger. Enkelte kan lese og granske og gå gjennom livet uten å oppnå noen sann «kunnskap» eller «visdom», i det minste slik Bibelen oppfatter disse tingene (Ordsp 1,7; 9,10). Så vi trenger Den Hellige Ånd for å få kunnskap og visdom, slik Bibelen oppfatter disse ordene.

Hvordan bidrar 2 Tim 3,7 til vår forståelse av at man trenger Ånden for å få bibelsk visdom og kunnskap.

Det er trist, men sant at enkelte av historiens «største» bibelgranskere ikke trodde på Bibelens sannheter. De kan ha vært verdenskjente eksperter på originalspråkene eller uovertrufne i sin kunnskap om Bibelens historie. Men den åndelige visdommen og kunnskapen om Gud ble uten frukt i deres liv. Så leit!

Les I Kor 2,5-7. Hva er den visdommen som det her er tale om? Hvorfor trenger vi Ånden for å kjenne den?

Merk deg kontrasten mellom forskjellige slags kunnskap og visdom hos Paulus. Legg også merke til hvordan han setter opp mot hverandre verdens visdom og Guds «kraft». Dette er viktig, for Guds visdom forandrer liv. Den kommer inn i vårt liv med kraft og forandring; den er ikke bare fakta og påstander. Den er en kraft som forandrer liv og som bare skyldes at Den Hellige Ånd arbeider med oss. Dette er noe som all verdens kunnskap og visdom aldri kan utrette.

Til ettertanke **Hva slags kunnskap har endret ditt liv? Hva slags kunnskap har ikke gjort det? Hva kan du lære av ditt eget svar?**

TIRSDAG

Undere og helbredelse

Den Hellige Ånds gaver skal finnes i menigheten til Jesu annet komme. Dette omfatter nådegaven til å helbrede, så vel som gaven å kunne utføre undere (1 Kor 12,8-10). Likevel anser vet ikke som riktig av en kristen å takke nei til medisinsk behand-

ling og samtidig forvente at Gud skal gjøre et mirakel for å lege en person for sykdom uten at han eller hun har gjort noe for å bøte på situasjonen. ”Guddommakten skal ikke påta seg det som mennesker selv kan gjøre.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 89 (DA:535).

I Kor 12,10 taler om «kraft til å gjøre mektige gjerninger». Hvordan skal vi forstå dette?

Noen har sagt at undere bare går for å være undere fordi de skjer så sjelden. Hvis for eksempel solen bare stod opp én gang per tusen år, ville de som fikk se det, tro at de hadde vært vitne til et under. Men vi ser solen stå opp hver dag, så vi ser på det som en helt vanlig hendelse - uansett hvor «underlig» det faktisk er. Bare forestill deg en som aldri før har sett en mobiltelefon og hvor mirakuløst det måtte virke å høre en stemme som kom ut av denne vesle boksen!

Hvilke andre «vanlige» ting finnes det som under andre omstendigheter kanskje ville bli oppfattet som «mirakler»? Hva kan disse tingene lære oss som kan gjøre det lettere å forstå miraklenes natur?

«Mirakler» kan sikkert styrke vår tro, men en tro som er avhengig av dem, er slett ingen sann tro (Luk 16,31). Kanskje har enkelte av oss sett noe som kan kalles «mirakler», men kanskje er det største mirakelet for andre at Guds kraft har ført til endringer i deres liv. Den Hellige Ånd kan i sin visdom utføre

undere (se Matt 12,28) når det måtte passe ham, så «mirakler» i seg selv er ikke noe større bevis for at Gud har utført dem enn mangelen på «mirakler» er bevis på at Gud ikke er hos oss.

Til ettertanke Hvilke mirakler har Gud utført i ditt liv? Vær rede til å fortelle for bibelgruppen.

ONSDAG

Profeti og ledelse

Les Rom 12,6-8; I Kor 12,10.28 og Ef 4,11. Hvilken gave er nevnt i alle disse utdragene?

En profet er en som taler for Gud. Selv etter at det gamle Israel ble et monarki var det profeten som tok imot budskaper og veiledning fra Gud. Disse skulle de bære videre til kongen. Profeten er altså Guds talsmann overfor folket, slik presten er menneskenes talsmann overfor Gud. Innholdet i budskapet dreier seg ikke i første rekke om forutsigelser, men kan være et hvilket som helst budskap Gud ønsker å gi sitt folk i en bestemt tid, enten det dreier seg om fortid, nåtid eller fremtid. Som i tidligere tider trenger også Guds menighet i dag veiledning fra Gud. Profeten er den som først og fremst formidler slik veiledning.

Menigheten trenger ikke bare profeter som mottar budskaper fra Gud: Hvilke andre trenger man for å gjennomføre de planene Gud sender? I Kor 12,28.

Hvilke eksempler i apostelmenigheten tyder på at Gud arbeider gjennom utvalgte tjenere i sin organiserte menighet? Apg 9,10-17; 13,1-3.

«Omstendighetene i samband med Den Hellige Ånds utvelgelse av Paulus og Barnabas til en spesiell tjeneste viser tydelig at Herren virker gjennom sin menighet. Da Frelseren selv mange år tidligere åpenbarte Guds hensikt med Paulus, ble Paulus like etterpå ført sammen med medlemmer av den nyorganiserte menigheten i Damaskus ... Når så fullmakten som ble gitt den gangen, for alvor skulle settes ut i livet, vitner Den Hellige Ånd enda en gang om at Paulus er utvalgt til å bringe evangeliet til hedningene. Videre pålegger Ånden menigheten å ordinere Saulus og hans medarbeider.» – *Alfa og Omega*, bind 6, side 115 (AA:162, 163).

Til ettertanke **Hvorfor har Gud overlatt sitt verk på jorden til menigheten heller enn til isolerte enkeltmennesker?**

TORSDAG

Tungetale (igjen)

«Tungetalens gave kan, i likhet med profetier og mirakler, forfalskes. Den opprinnelige gaven på pinsedagen bestod av menneskelige språk som ble snakket til fullkommenhet. Lyder som ikke kan gjenkjennes som et menneskelig språk, er ikke en fordreining, men en forfalskning av det ekte.» — *The SDA Bible Commentary*, bind 12, side 619.

Som vi så i en tidligere lekse synes det klart at den «tungetalen» som her er nevnt, gjelder fremmede språk, for det var helt tydelig slik denne nådegaven opptrådte på pinsedagen og ved senere anledninger i Bibelen (se Apg 2; 10,44-46; 11,15; 19,6).

Hvorfor var tungetalen så viktig i apostelmenigheten? (Matt 28,19.20; Mark 16,15; Rom 1,8).

I apostelmenigheten var det behov for tungetalen, eller folk som mestret fremmedspråk. Evangeliet måtte forkynnes for verden, og de fleste kristne som levde etter oppstandelsen, kunne ikke fremmede språk.

Hvem talte oftere i tunger enn noen annen? I Kor 14,18. Hva tror du han mente med denne uttalelsen?

I sin forkynnelse for hedningene måtte Paulus stadig bruke andre språk enn sitt hjemlige arameisk - det språket jødene på Jesu og apostlenes tid talte. Korint var en stor havne- og handelsby, og dit kom det folk fra mange deler av Romerriket. Det later til at enkelte i menigheten i Korint stolt brukte språk som andre medlemmer ikke uten videre forstod. Paulus formante dem om ikke å gjøre det hvis det ikke var noen som kunne tolke, for ellers ville ingen i forsamlingen ha noe utbytte av det de sa (se 1 Kor 14,4).

Til ettertanke Kan du nevne noen former for forfalskninger som du har støtt på eller kjenner til? Hva kan de lære deg som kan verne deg mot andre åndelige forfalskninger som du kan komme til å støte på?

FREDAG

Videre studium

Testimonies for the Church, bind 2, side 33-35; *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 2, side 63-65 (5T:236–238); *Ord som lever*, side 65-67 (COL:112–114); *Alfa og Omega*, bind 6, side 125, 126 (GC:624, 625); *Alfa og Omega*, bind 6, side 112- 117 (AA:160–165); *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, side 243–245.

«Paulus lærte at nådegavene - deriblant profetering, undervisning, apostelembete, evangelisme, tungetale og mektige gjerninger - gjaldt kristne med all slags bakgrunn. Av brevet til korinterne går det frem at enkelte misbrakte dem, især tungetalen.

I enkelte kretser legges det stor vekt på tungetalen, men Det nye testamente lærer at andre gaver er viktigere for menighetens ve og vel. Paulus legger vekt på profetiens gave som den som er mest å trakte etter. Derfor fyller denne gaven en stor del av denne artikkelen.» — *The SDA Bible Commentary*, bind 12, side 610.

«Jødene var blitt spredt til nesten alle land og talte forskjellige språk... Alle disse forskjellige språkene var et stort hinder for Guds tjeneres arbeid med å spre sannheten om Jesus til verdens fjerneste avkroker. Når Gud utfylte apostlenes behov på en slik underfull måte, så folk det som en utmerket stadfestelse av deres vitnesbyrd om Jesus.» - *The Story of Redemption*, side 242, 243.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Samtal om svarene deres på tirsdagens siste spørsmål. Hva mener dere at et «mirakel» er for noe? Hva betyr mirakler for deres tro? Hvilken fare er det ved å stole for mye på mirakler?**
- 2. Snakk om Ellen Whites rolle og profetiens gave. Hvordan kan denne gaven hjelpe oss å forstå hva de åndelige gavenes oppgave i menigheten burde være?**
- 3. Snakk om de åndelige gavene medlemmene i gruppen har fått. Hva kan dere gjøre for å bygge hverandre opp i disse gavene og hjelpe hverandre til å bruke dem?**